Написав Артемук Мирослава
Четвер, 22 грудня 2022, 17:42

Я дав тобі Своє благословіння.
Прийми його, і серцем ти радій.
Ти зараз йдеш дорогою смирiння,
А поруч Я- Господь і Батько твій.

Я знаю, як іти ти вже стомилась,
Я знаю, як усе тобі болить,
І думаєш, що ти сама лишилась,
Немає тих, хто міг би підкріпить.

Я тебе бачу. Бачу твої сльози.
Я чую все й тоді, коли мовчиш.
Моє дитя. Твоя підтримка в Бозі.
Чому ж у відчай впасти ти спішиш?

Невже твій Бог, потреб твоїх не знає?
Чи Я тебе самотню залишив?
Хто , як не Я, тобі допомагає,
Хто тебе завжди на руках носив?

Моє дитя. Стомилась ти до краю.
Й так тяжко хрест до вічності нести…
Моє дитя! Я добре тебе знаю…
І знаю, як тобі допомогти.

Я дав тобі Своє благословення.
Тож падати у відчай не спіши.
Моє дитя. Ти наберись терпіння.
« Все зможу з Богом!» - бідам ти скажи.

Не дав тобі нести Я понад силу.
Тебе шляхом до вічності веду.
Зміцни свою надію і довіру,
Й не забувай про ціль свою й мету.

Та добре знай, що Я все пам’ятаю,
Сльозинку кожну ніжно витираю.
Тебе дитя, Господь благословив.
З тобою Я. Так Бог твій говорив.
Амінь.30.11.2022р.